

NIC BALTHAZAR VERFILMT HET PAKKENDE PARKINSON-VERHAAL VAN ACTEUR RUDY MORREN

Nic brengt in 'Team Rudy' het gevecht van zijn vriend en diens hechte kring van helpers in beeld.

RUDY:

'Elke nacht denk ik: DJU, HIER LIG IK WEER ALLEEN'

NIC:

'NA DEZE FILM GAAN ZICH HEEL WAT VROUWEN MELDEN, WEDDEN?'

Elektroden op zijn hersenen zorgen voor diepe hersenstimulatie. Het effect bij Rudy is opmerkelijk.

Als veerkracht een gezicht moet krijgen, mag het dat van acteur Rudy Morren (62) zijn.

Rudy slaagde erin de loodzware en eenzame strijd tegen parkinson die hij al acht jaar voert, om te buigen naar een verhaal van warmte, vriendschap en hoop. Regisseur Nic Balthazar (61) was er zo door geroerd dat hij er een docu over draaide: 'Tijdens zo'n verbindingsfeest bij Rudy thuis dacht ik: dít zou mooie cinema zijn.'

Wanneer Rudy Morren in 2018 bij de neuroloog zit, krijgt hij een verdict dat zijn leven voorgoed verandert: parkinson. Op zijn vraag of het te genezen valt, volgt een bikkelhard antwoord: mirakels bestaan niet. Vandaag durft Rudy dat voorzichtig te nuanceren. Want wat het voorbije jaar is gebeurd, lijkt toch verdacht veel op een klein wonder.

BENEN VAN 200 KILO

Met 'Team Rudy' maakte regisseur Nic Balthazar een pakkende documentaire, waarin hij het gevecht van zijn vriend en diens hechte kring van helpers in beeld brengt. De film opent rauw. Rudy hijst zich moeizaam uit bed, zijn lichaam lijkt hem niet meer te gehoorzamen. Hij stampst zijn wandelstok in de vloer, grommend van frustratie. Het is een beeld dat blijft hangen. 'Het voelde alsof mijn benen

200 kilo wogen', vertelt hij.

En toch is daar die ommekeer. In juli 2025 ondergaat Rudy een ingrijpende operatie: *deep brain stimulation* of diepe hersenstimulatie. Hij krijgt elektroden in zijn hersenen geplaatst, die worden verbonden met een toestel in zijn borst. Het effect is opmerkelijk. Spasmen, traagheid en rigiditeit nemen af.

'Ik behoor tot die tien procent bij wie de ingreep uitzonderlijk goed gelukt is', zegt Rudy. Maar hij blijft realistisch: 'Het is geen rozengeur en maneschijn. Je ziet me misschien niet trillen, maar ik voel dat er iets in mijn lichaam zit dat er niet hoort. Een ongrijpbare energie.'

MEDITATIE

Rudy's dagen blijven onvoorspelbaar. 'Elke ochtend is het afwachten: wordt het een goeie of een slechte dag?' Toch is er vooruitgang. Dankzij meditatie - iets waar Nic hem in inwijdde - verdwijnen zijn eindeloze slapeloze nachten. 'Ik zag letterlijk elk uur passeren. Ik lag daar, niet in staat

NIC BALTHAZAR EN RUDY MORREN

om te bewegen. Het voelde alsof ik al in mijn doodskist lag.' Vandaag lukt het hem een pak beter om op adem te komen.

WOEST

Wat 'Team Rudy' zo bijzonder maakt, is niet alleen de ziekte, maar vooral de warmte errond. Wanneer Rudy beseft dat hij het alleen niet redt, doet hij iets opvallends: hij vraagt hulp. En hij krijgt die ook. 'Ik verzamelde een veertigtal vrienden, burens en familie. Eén persoon per dag per maand en een aantal als reserve. Zo blijft het voor iedereen haalbaar.' Rudy's dakterras wordt het decor van maandelijkse 'verbindingsfeesten', waar zorg en vriendschap naadloos in elkaar overvloeien.

NIC BALTHAZAR

'Zo'n warme, bontgekleurde groep mensen die elkaar dragen... dat zie je in deze tijden helaas maar zelden. Dit is een verhaal van hoop'

Voor Nic is dat het moment waarop alles samenvalt. 'Ik hoorde via onze gezamenlijke vriend Michael Pas wat er met Rudy aan de hand is. Tijdens zo'n verbindingsfeest bij Rudy thuis, dacht ik: dit is misschien ook wel mooie cinema. Zo'n warme, bontgekleurde groep mensen die elkaar dragen... dat zie je in deze tijden helaas zelden.' Wat begon als een bescheiden project, groeide uit tot een ontroerende film. 'De documentaire leek zichzelf te maken', zegt Nic. 'En toen Rudy groen licht kreeg voor die operatie én daar zo goed uitkwam, viel alles op zijn plaats. Dit is een verhaal van hoop.'

Die hoop krijgt nog een extra artistiek verlengstuk. Dankzij jonge theatermaakster Aline Cornelissen groeit bij Rudy opnieuw de goesting om op een podium te staan. Voorzichtig, maar vastberaden. Toch is de weg allesbehalve rechtlijnig. Rudy verbloemt niets als hij terugblijkt. 'Op een bepaald moment deed ik er twee uur over om twee pistolets te smeren. Twee uur! Je wordt daar woest van. Voor mij hoefde het leven toen niet meer.' De simpelste handelin-

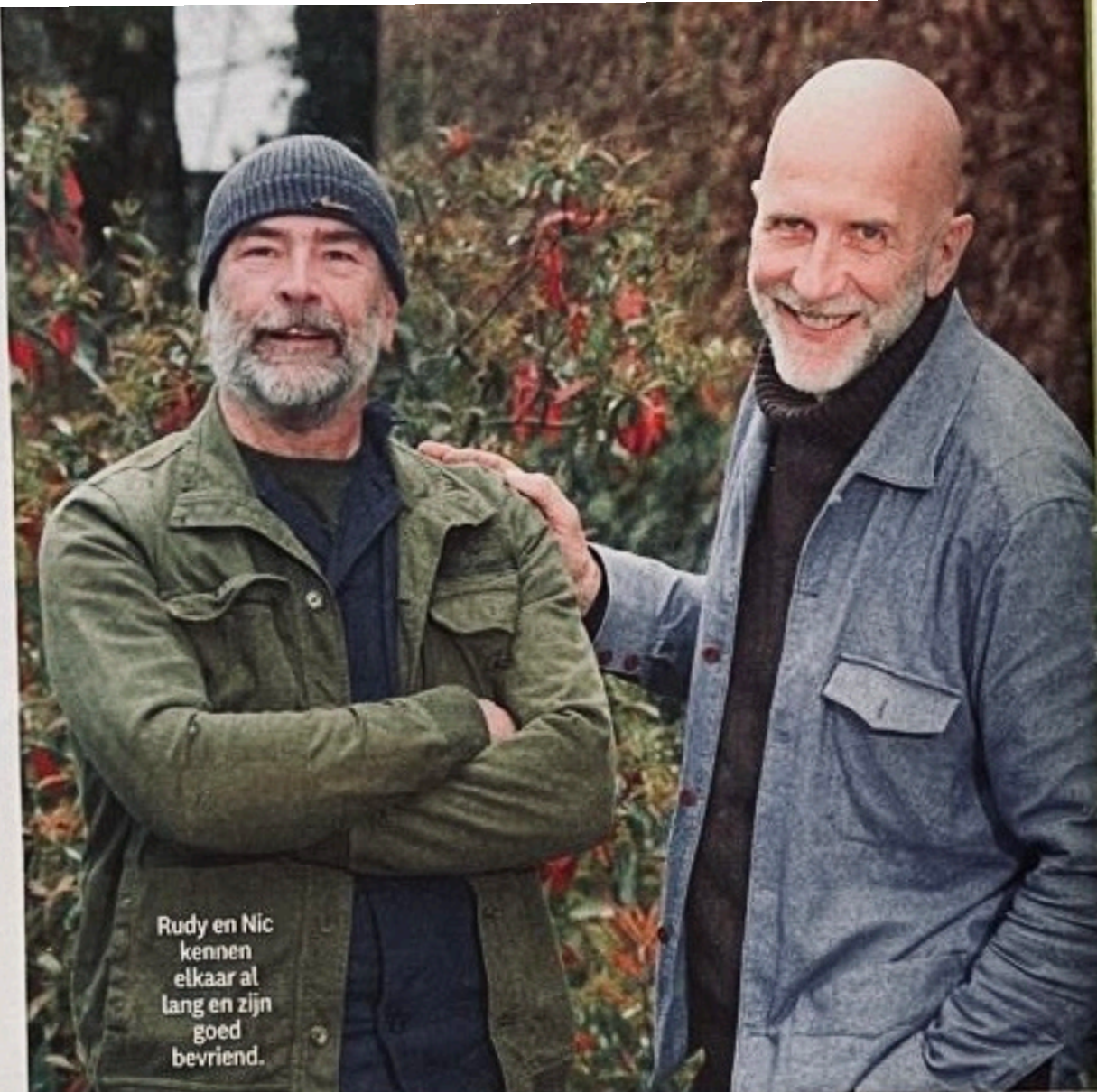
gen veranderden in bijna onmogelijke opdrachten. 'Probeer dat maar eens, je kousen aantrekken als je parkinson hebt.'

'DRONKEN'

Rudy wil ook een hardnekkig misverstand over parkinson de wereld uit helpen: 'Mensen denken dat trillingen typisch zijn voor de ziekte, maar die trillingen komen vaak door de medicatie. Parkinson zelf doet je eerder blokkeren.' Hij herinnert zich hoe hij aan

een zebepad stond, compleet aan de grond genageld. 'Ik vroeg iemand om mij een duw te geven. Eens ik beweeg, lukt het weer.'

Die zichtbare worsteling leidt soms tot pijnlijke misverstanden. 'Mensen denken dat ik dronken ben. Ze roepen dingen of claxonneren. Ik trok mij daar niets van aan. Pas toen ik mezelf op video zag, besepte ik hoe erg het eigenlijk wel was. Al een geluk dat ik het verkeerd inschatte, of ik had een hele tijd mijn huis niet uit gedurfd.'

Rudy en Nic kennen elkaar al lang en zijn goed bevriend.

De 'verbindingsfeesten' bij Rudy op het terras maakten een diepe indruk op Nic Balthazar.

Rudy (achteraan) als ambulancier Cisse in 'Spoed' in 2002.

TWEE KEER VERLATEN

Parkinson tast niet alleen Rudy's lichaam aan, maar ook zijn leven daarbuiten. In juni 2019 kwam er een einde aan een relatie van 23 jaar. 'Ik ga niet zeggen dat parkinson de reden is, maar ik ga het ook niet ontkennen. Ik neem haar keuze niet kwalijk, maar ik voelde me zó verlaten, en tegelijk fysiek zo zwak, dat de ene slapeloze nacht de andere opvolgde.'

Ook een latere relatie liep stuk, vlak voor zijn operatie. De woorden van zijn

toenmalige partner blijven nazinderen: 'Rudy, ik ben bang dat jouw beperking de mijne wordt.' Hij haalt diep adem. 'Wat kan je daartegen inbrengen? Niets. Ik ben twee bijzondere vrouwen kwijt. En ik mis dat verschrikkelijk. Ik ben geen mens om alleen te zijn. Elke nacht denk ik: dju, hier lig ik weer alleen.' Toch klinkt er ook veerkracht in zijn stem: 'Ik kan er nu over praten zonder te beginnen wenen. Dat is lang anders geweest.'

Het zijn momenten die blijven hangen, ook voor Nic: 'Tijdens het filmen besepte ik hoeveel mensen achter gesloten deuren vechten om hun dag door te komen. Zeker wie er alleen voor staat.'

Toch is er ook licht. De verbindingsfeesten blijven een vaste waarde. Wat ooit begon in het Antwerpse café Mom-basa met een spontane oproep - 'kom bij mij ossobuco eten' - groeide uit tot een hechte gemeenschap. 'Helpen en geholpen worden maakt iedereen gelukkiger', zegt Nic. 'We praten veel over mentale

gezondheid, maar sociale gezondheid is even belangrijk. Misschien leven we wel in een soort sociale parkinson, waarin echte connecties verdwijnen.' Rudy knikt. 'Mensen met een rijk sociaal leven hebben dertig procent minder kans op dementie. Durf hulp te vragen.'

VOORZICHTIG OPTIMISME

Ook Rudy's hallucinaties, lange tijd een bevreemdende realiteit, hebben een plek gekregen. 'Ik zag dwergen met gigantische neuzen. Of twee bruine beren die me overal volgden in huis. Ik zag hen zo scherp als ik jou nu zie. Ik besepte gelukkig dat het niet echt was, waardoor ik niet in paniek schoot.' Volgens artsen lag de oorzaak bij zijn medicatie.

Vandaag kijkt Rudy vooruit, met voorzichtig optimisme. Acteren? 'Op dit moment voel ik me nog te onzeker. Een set draait op vertrouwen, en ik wil niet de zwakste schakel zijn.' Maar het zaadje van de hoop is gezaaid. En misschien brengt 'Team Rudy' nog meer dan erkenning en ontroering. 'Na deze film gaan zich vast heel wat vrouwen melden', glimlacht Nic Balthazar. Waarop Rudy zacht lacht. De toekomst ligt open.

RUDY MORREN
'Ik kreeg hallucinaties. Dan zag ik dwergen met gigantische neuzen. Of twee bruine beren die me overal volgden in huis. Ik zag hen zo scherp als ik jou zie'

'Team Rudy' komt vanaf 20 mei in de zalen, maar wie een screening van de documentaire voor vrienden of zijn vereniging wil organiseren, kan dat aanvragen via info@teamrudy.be. Vanaf 4 mei gaat 'Team Rudy' op tournee langs de Kinopolis-zalen. Het wordt een ode

aan vriendschap, veerkracht en verbondenheid. Een verhaal dat bewijst dat zelfs wanneer het lichaam hapert, een mens weer recht kan veren, gedragen door anderen. ■

INFO

'Na de Val', Rudy Morren, Borgerhoff & Lamberigts, € 22,99
www.teamrudy.be